

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Rådet	
98/C 141/01	Opgørelse over udnævnelser foretaget af Rådet (januar, februar og marts 1998) (det sociale område)	1
	Kommissionen	
98/C 141/02	Ecu — Rentesats, som Det Europæiske Monetære Institut anvender på sine operationer i ecu for maj 1998	3
98/C 141/03	Informationsprocedure — Tekniske forskrifter (*)	4
98/C 141/04	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag IV/M.1161 — Alcoa/Alumax) (*)	5
98/C 141/05	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag IV/M.1179 — Tech Data/Computer 2000) (*)	6
98/C 141/06	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag IV/M.1175 — Magna/Steyr) (*)	7
98/C 141/07	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag IV/M.1158 — Elf Atochem/Atohaas) (*)	8

DA

1

(*) EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	<i>II Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
98/C 141/08	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsluttet telekommunikationsudstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse ⁽¹⁾	9
98/C 141/09	Forslag til Rådets afgørelse om en ekstraordinær bistand til de stærkt gældsbytnede AVS-stater	21
98/C 141/10	Ændret forslag til Rådets afgørelse om ekstraordinær bistand til de stærkt gældstynede AVS-stater	22
<hr/>		
	Berigtigelser	
98/C 141/11	Berigtigelse til udkast til meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17 om sag IV/36.533/F-3 — Yves Saint Laurent Parfums (EFT C 120 af 18.4.1998)	24

I

(Meddelelser)

RÅDET

Opgørelse over udnævnelser foretaget af Rådet (januar, februar og marts 1998)

(det sociale område)

(98/C 141/01)

Udvalg	Mandatets ophør	Offentliggørelse i EFT	Efterfulgt person	Død/afgang	Medlem/suppleant	Kategori	Land	Udnævnt person	Tilhørsforhold	Dato for Rådets afgørelse
Det Rådgivende Udvalg for Arbejdskraftens Frie Bevægelighed	8.6.1999	C 194 af 25.6.1997	F. Soriano González	Afgang	Medlem	Arbejdstagere	Spanien	F. Galán Lozoya	Secretario confederal de migraciones de Comisiones Obreras	9.3.1998
Det Rådgivende Udvalg for Arbejdskraftens Frie Bevægelighed	8.6.1999	C 194 af 25.6.1997	F. Friehs	Afgang	Medlem	Arbejdstagere	Østrig	E. Regner	Österreichischer Gewerkschaftsbund	9.3.1998
Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen	6.7.2000	C 220 af 19.7.1997	G. Deakins	Afgang	Medlem	Regering	Det Forenede Kongerige	J. Cruickshank	Health and Safety Executive	12.2.1998
Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen	6.7.2000	C 220 af 19.7.1997	J. Soave	Afgang	Suppleant	Regering	Det Forenede Kongerige	J. White	Health and Safety Executive	12.2.1998
Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen	6.7.2000	C 220 af 19.7.1997	T. Wall	Afgang	Medlem	Arbejdstagere	Irland	F. Whelan	ICTU	16.3.1998
Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen	6.7.2000	C 220 af 19.7.1997	N. O'Neill	Afgang	Suppleant	Arbejdstagere	Irland	E. Devoy	District Secretary TEEU	16.3.1998

Udvalg	Mandatets ophør	Offentliggørelse i EFT	Efterfulgt person	Død/afgang	Medlem/suppleant	Kategori	Land	Udnævnt person	Tilhørsforhold	Dato for Rådets afgørelse
Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen	6.7.2000	C 220 af 19.7.1997	H. Schramhauser	Afgang	Suppleant	Arbejdstagere	Østrig	E. Steiner	Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte, Abteilung Arbeitnehmerschutz und Arbeitsgestaltung	23.3.1998
Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen	6.7.2000	C 220 af 19.7.1997	J. Jensen	Afgang	Suppleant	Regering	Danmark	K. Overgaard-Hansen	Direktoratet for Arbejdstilsynet	30.3.1998
Det Rådgivende Udvalg for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring	23.7.1999	C 241 af 7.8.1997	R. Leutner	Afgang	Medlem	Arbejdstagere	Østrig	E. Regner	Österreichischer Gewerkschaftsbund	9.3.1998
Bestyrelsen for Det Europæiske Arbejds miljøagentur (Bilbao)	4.10.1998	C 296 af 10.11.1995	G. Deakins	Afgang	Suppleant	Regering	Det Forenede Kongerige	J. Cruickshank	Health and Safety Executive	12.2.1998
Bestyrelsen for Det Europæiske Arbejds miljøagentur (Bilbao)	4.10.1998	C 296 af 10.11.1995	M. Biagi	Afgang	Suppleant	Regering	Italien	M. Lepore	Docente di diritto sindacale e del lavoro comparato presso l'Università degli studi di Roma	23.3.1998

KOMMISSIONEN

Rentesats, som Det Europæiske Monetære Institut anvender på sine operationer i ecu:
4,25 % for maj 1998

ECU ⁽¹⁾

5. maj 1998

(98/C 141/02)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgiske francs	40,6559	Finske mark	5,99201
Danske kroner	7,51710	Svenske kroner	8,48093
Tyske mark	1,97097	Pund sterling	0,670757
Græske drakmer	341,966	US-dollars	1,11386
Spanske pesetas	167,491	Canadiske dollars	1,60140
Franske francs	6,60931	Yen	147,475
Irske pund	0,784242	Schweizerfrancs	1,65018
Italienske lire	1944,98	Norske kroner	8,18353
Nederlandske gylde	2,22092	Islandske kroner	79,4293
Østrigske schilling	13,8687	Australske dollars	1,73878
Portugisiske escudos	201,943	Newzealandske dollars	2,02630
		Sydafrikanske rand	5,63446

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har desuden en telefax (kaldnr. 296 10 97 og 296 60 11) med automatisk svarfunktion, der giver dagsaktuelle oplysninger om de gældende omregningskurser inden for den fælles landbrugspolitik.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT L 379 af 30.12.1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT L 189 af 4.7.1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT L 349 af 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT L 349 af 23.12.1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT L 311 af 30.10.1981, s. 1).

Informationsprocedure — Tekniske forskrifter

(98/C 141/03)

(EØS-relevant tekst)

- Direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 109 af 26.4.1983, s. 8).
- Direktiv 88/182/EØF af 22. marts 1988 om ændring af direktiv 83/189/EØF (EFT L 81 af 26.3.1988, s. 75).
- Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/10/EF af 23. marts 1994 om anden væsentlige ændring af direktiv 83/189/EØF (EFT L 100 af 19.4.1994, s. 30).

Notifikationer af nationale udkast til tekniske forskrifter, som Kommissionen har modtaget.

Reference (*)	Titel	Udløb af status quo-perioden på tre måneder (2)
98/113/A	Udkast til en lov, som ændrer Kärtens lov om arrangementer 1997	24.6.1998
98/118/UK	Det Forenede Kongeriges miljøstyrelse har udstedt vedtægt nr. 4 om nationalt fiskeri: Oddeværn	15.6.1998
98/117/I	Udkast til ændring af dekret nr. 412 af 26. august 1983 udstedt af præsidenten: bekendtgørelse om projektering, installation, drift og vedligeholdelse af varmeanlæg i bygninger med henblik på begrænsning af energiforbruget, hvorved § 4, stk. 4, i lov nr. 10 af 9. januar 1991 blev gennemført	15.6.1998
98/119/F	Forslag til dekret til ændring af dekret nr. 97-1328 af 30. december 1997 om markedsføring af batterier og akkumulatører, der indeholder farlige stoffer, og bortskaffelse deraf	17.6.1998
98/134/NL	Bekendtgørelse af . . . om ændring af reglement, om mål og vægt (likreglement) (måleinstrumenter til direkte mæling; justerings- og korrektionsindretninger: afskaffelse af periodisk syn af vægte)	1.7.1998
98/107/NL	Delegeringsbekendtgørelse om nye engangsfasker af kunststof 1998	15.6.1998

(*) År — registreringsnummer — medlemsstat, hvorfra udkastet stammer.

(2) Periode, hvor udkastet ikke kan vedtages.

(1) Ingen »status quo« som følge af, at Kommissionen har accepteret de presserende grunde, anført af den pågældende medlemsstat.

(4) Ingen »status quo« som følge af tekniske specifikationer eller andre krav i forbindelse med foranstaltninger af beskatningsmæssig eller finansiel art som omhandlet i direktiv 83/189/EØF, artikel 1, punkt 9, andet afsnit, tredje led.

(5) Afslutning af informationsproceduren.

Kommissionen henleder opmærksomheden på Domstolens afgørelse »CIA Security« af 30. april 1996 i sagen C-194/94, hvori Domstolen siger, at artikel 8 og 9 i direktiv 83/189/EØF skal fortolkes således, at borgerne kan påberåbe sig dem for en national ret, og at det påhviler denne at afslå at anvende en national teknisk forskrift, der ikke er blevet meddelt i overensstemmelse med direktivet.

Denne afgørelse bekræfter Kommissionens meddelelse af 1. oktober 1986 (EFT C 245 af 1.10.1986, s. 4).

Manglende kendskab til anmeldelsespligten medfører således, at de pågældende tekniske forskrifter ikke finder anvendelse, og således ikke kan gøres gældende over for enkeltpersoner.

Yderligere oplysninger om disse notifikationer kan fås ved henvendelse til de nationale tjenester, der er anført i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 324 af 30. oktober 1996.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag IV/M.1161 — Alcoa/Alumax)

(98/C 141/04)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 22. april 1998 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomhederne Aluminium Company of America (Alcoa) fusionerer, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), i nævnte forordning med Alumax Inc. (Alumax) ved konvertering af aktier.
2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:
 - Alcoa: minedrift af bauxit, produktion af aluminium og aluminiumsprodukter
 - Alumax: produktion af aluminium og aluminiumsprodukter.
3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.
4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.1161 — Alcoa/Alumax kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat B — Merger Task Force
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989; revideret udgave: EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag IV/M.1179 — Tech Data/Computer 2000)

(98/C 141/05)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 27. april 1998 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden Tech Data Corporation erhverver kontrollen, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med hele virksomheden Computer 2000 AG.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

- Tech Data Corporation: grossister af hardware og software til computere samt relaterede tjenester
- Computer 2000 AG: grossister af hardware og software til computere samt relaterede tjenester.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.1179 — Tech Data/Computer 2000 kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat B — Merger Task Force
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989; revideret udgave: EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag IV/M.1175 — Magna/Steyr)

(98/C 141/06)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 22. april 1998 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden Magna International Inc. (»Magna«) erhverver kontrollen, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med virksomhederne Steyr-Daimler-Puch AG, Steyr-Daimler-Puch Fahrzeugtechnik AG & Co. KG og Steyr-Daimler-Puch Fahrzeugtechnik AG (Steyr) ved køb af aktier.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

— Magna: leverandør til bilindustrien

— Steyr: specialiseret leverandør til bilindustrien.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.1175 — Magna/Steyr kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat B — Merger Task Force
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989; revideret udgave: EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag IV/M.1158 — Elf Atochem/Atohaas)

(98/C 141/07)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 24. april 1998 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden Elf Atochem, der tilhører Elf koncernen, erhverver kontrollen, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med virksomheden Atohaas.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

— Elf Atochem: kemikalieprodukter

— Atohaas: polymere materialer.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.1158 — Elf Atochem/Atohaas kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat B — Merger Task Force
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989; revideret udgave: EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsluttet telekommunikationsudstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse ⁽¹⁾

(98/C 141/08)

(EØS-relevant tekst)

KOM(1998) 176 endelig udg. — 97/0149(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2, den 27. marts 1998)

⁽¹⁾ EFT C 248 af 14.8.1997, s. 4.

OPRINDELIG TEKST

ÆNDRET TEKST

Betragtning nr. 3a (ny)

enhver forskrift vedrørende fremstilling, markedsføring og anvendelse af radio- og teleterminaludstyr skal i betragtning af den stigende betydning af teleterminaludstyr og net, der anvender radiotransmission udover udstyr, der er tilsluttet via kabel, dække begge typer udstyr;

Betragtning nr. 5

de væsentlige krav vedrørende elektromagnetisk kompatibilitet i Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 93/68/EØF, er tilstrækkelige til at omfatte tilsluttet telekommunikationsudstyr;

de væsentlige krav vedrørende elektromagnetisk kompatibilitet i Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 93/68/EØF, er tilstrækkelige til at omfatte radio- og teleterminaludstyr;

Betragtning nr. 6

bestemmelserne i Rådets direktiv 73/23/EØF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser ⁽²⁾, ændret ved direktiv 93/68/EØF, er tilstrækkelige til at omfatte tilsluttet telekommunikationsudstyr, uanset udstyrets driftsspændingsgrænser;

bestemmelserne i Rådets direktiv 73/23/EØF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser ⁽²⁾, ændret ved direktiv 93/68/EØF, er tilstrækkelige til at omfatte radio- og teleterminaludstyr, uanset udstyrets driftsspændingsgrænser;

⁽¹⁾ EFT L 139 af 23.5.1989, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 77 af 26.3.1973, s. 29.

⁽¹⁾ EFT L 139 af 23.5.1989, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 77 af 26.3.1973, s. 29.

OPRINDELIG TEKST

ÆNDRET TEKST

Betragtning nr. 8

uacceptabel forringelse af tjenesten for andre end brugeren af tilsluttet telekommunikationsudstyr bør forebygges;

uacceptabel forringelse af tjenesten for andre end brugeren af radio- og teleterminaludstyr bør forebygges;

Betragtning nr. 10

tilsluttet telekommunikationsudstyr kan optage en urimelig stor del af begrænsede ressourcer som f.eks. radiofrekvensspektret;

man bør sikre og tilstræbe, at begrænsede ressourcer, som f.eks. radiofrekvensspektret, til stadighed udnyttes så effektivt som overhovedet muligt ved hjælp af den nyeste teknologi;

Betragtning nr. 12

de væsentlige krav for en klasse af tilsluttet telekommunikationsudstyr bør afhænge af det pågældende udstyrs karakter og behov; kravene skal anvendes med skønsomhed, så man ikke bremser den teknologiske fornyelse eller hindrer, at det markedsstyrede miljøes behov opfyldes;

de væsentlige krav for en klasse af radio- og teleterminaludstyr bør afhænge af det pågældende udstyrs karakter og behov; kravene skal anvendes med skønsomhed, så man ikke bremser den teknologiske fornyelse eller hindrer, at det markedsstyrede miljøes behov opfyldes;

Betragtning nr. 13

der bør lægges vægt på at sikre, at tilsluttet radio- og telekommunikationsudstyr ikke udgør en unødigt sundhedsrisiko;

der bør lægges vægt på at sikre, at radio- og teleterminaludstyr ikke udgør en unødigt sundhedsrisiko;

Betragtning nr. 14

telekommunikation er af afgørende betydning for handicappedes livskvalitet og beskæftigelse, og denne gruppe mennesker udgør en betydelig og voksende del af befolkningen i Europa;

telekommunikation er af afgørende betydning for handicappedes livskvalitet og beskæftigelse, og denne gruppe mennesker udgør en betydelig og voksende del af befolkningen i Europa; telekommunikationsudstyr bør derfor konstrueres på en sådan måde, at handicappede kan bruge det uden særlig tilpasning eller med mindst mulig tilpasning;

Betragtning nr. 15

tilsluttet telekommunikationsudstyr kan tilbyde visse funktioner, der er nødvendige for alarm- og sikkerhedstjenester;

radio- og teleterminaludstyr kan tilbyde visse funktioner, der er nødvendige for alarm- og sikkerhedstjenester;

Betragtning nr. 16

tilsluttet telekommunikationsudstyr bør ikke kunne benyttes til at krænke kommunikationshemmeligheden;

radio- og teleterminaludstyr bør ikke kunne benyttes til at krænke kommunikationshemmeligheden;

Betragtning nr. 18

der bør foreligge harmoniserende standarder på europæisk niveau for at sikre den offentlige interesse i tilsluttet telekommunikationsudstyrs konstruktion og fremstilling; sådanne harmoniserede standarder kan anvendes til at godtgøre, at de væsentlige krav er opfyldt;

der bør foreligge harmoniserede standarder på europæisk niveau for at sikre den offentlige interesse i radio- og teleterminaludstyrs konstruktion og fremstilling; sådanne harmoniserede standarder kan anvendes til at godtgøre, at de væsentlige krav er opfyldt;

OPRINDELIG TEKST

ÆNDRET TEKST

Betragtning nr. 19

ifølge EF-lovgivningen er hindringer for den frie omsætning af varer inden for EF, der skyldes forskelle i medlemsstaternes lovgivning om markedsføring af produkter, kun berettigede, såfremt særlige nationale krav er nødvendige og står i rimeligt forhold til målsætningen; derfor skal den indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning begrænses til de krav, der er nødvendige for at opfylde de væsentlige krav vedrørende tilsluttet telekommunikationsudstyr; disse krav skal erstatte de relevante nationale krav;

ifølge EF-lovgivningen er hindringer for den frie omsætning af varer inden for EF, der skyldes forskelle i medlemsstaternes lovgivning om markedsføring af produkter, kun berettigede, hvis særlige nationale krav er nødvendige og står i rimeligt forhold til målsætningen; derfor skal den indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning begrænses til de krav, der er nødvendige for at opfylde de væsentlige krav vedrørende radio- og teleterminaludstyr; disse krav skal erstatte de relevante nationale krav;

Betragtning nr. 20

tilsluttet telekommunikationsudstyr, der opfylder de relevante væsentlige krav, bør kunne omsættes frit og tages i brug i alle medlemsstater; tilsluttet telekommunikationsudstyr, der ikke opfylder de relevante væsentlige krav, bør betragtes som defekte, jf. definitionen i direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar⁽¹⁾;

radio- og teleterminaludstyr, der opfylder de relevante væsentlige krav, bør kunne omsættes frit og tages i brug i alle medlemsstater; radio- og teleterminaludstyr, der ikke opfylder de relevante væsentlige krav, bør betragtes som defekte, jf. definitionen i direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar⁽¹⁾;

Betragtning nr. 20a (ny)

dette direktiv begrænser ikke autoriserede radioamatørers ikke-kommercielle muligheder for at bygge, modificere og benytte radio- og teleterminaludstyr til amatør-radio- og -satellitjenester;

Artikel 1

Anvendelsesområde og sigte

I dette direktiv fastlægges EF-forskriftsrammerne for markedsføring, fri omsætning og ibrugtagning af tilsluttet telekommunikationsudstyr, der opfylder de væsentlige krav.

I dette direktiv fastlægges EF-forskriftsrammerne for markedsføring, fri omsætning og ibrugtagning af radio- og teleterminaludstyr, der opfylder de væsentlige krav.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) tilsluttet telekommunikationsudstyr:

udstyr til kommunikation ved hjælp af radiotransmission inden for frekvensbånd, der er allokeret til jord- eller rumbaseret radiokommunikation, undtagen udstyr, der udelukkende er beregnet til offentlige sikkerhedsformål

I dette direktiv forstås ved:

a) radio- og teleterminaludstyr:

udstyr til kommunikation ved hjælp af radiotransmission inden for frekvensbånd, der er allokeret til jord- eller rumbaseret radiokommunikation, undtagen udstyr, der udelukkende er beregnet til offentlige sikkerhedsformål

⁽¹⁾ EFT L 210 af 7.8.1985, s. 29.

⁽¹⁾ EFT L 210 af 7.8.1985, s. 29.

OPRINDELIG TEKST

eller

de komponenter, der tillader udstyr, som skal tilsluttes et åbent nettermineringspunkt, at fungere sammen med det pågældende net

b) åbent nettermineringspunkt:

et termineringspunkt på et telenet, hvor nettets brugere kan tilslutte overensstemmende tilsluttet telekommunikationsudstyr af en type, som det pågældende åbne nettermineringspunkt understøtter. Tilslutningen kan ske via kabel, radioforbindelse, lyslederkabel eller andre elektromagnetiske midler. Et åbent nettermineringspunkt understøtter et eller flere typer tilsluttet telekommunikationsudstyr. I særlige tilfælde, hvor det er i offentlighedens interesse, kan åbne nettermineringspunkter være termineringspunkter på andre net end de offentlige

c) udstyrstype:

udstyrstypen angiver den type åbent nettermineringspunkt, som telekommunikationsudstyret skal tilsluttes via kabel, radioforbindelse, lyslederkabel eller andre elektromagnetiske midler

d) teknisk specifikation:

en specifikation, der indeholdes i et dokument, og som fastlægger, hvilke egenskaber et produkt, skal have for at opfylde de relevante væsentlige krav

e) harmoniseret standard:

en teknisk specifikation, som er vedtaget af et anerkendt standardiseringsorgan efter mandat fra Kommissionen i overensstemmelse med procedurerne i Rådets direktiv 83/189/EØF⁽¹⁾ med det formål at fastlægge krav på europæisk plan, hvis overholdelse ikke er obligatorisk.

ÆNDRET TEKST

eller

de komponenter, der tillader udstyr, som skal tilsluttes et åbent nettermineringspunkt, at fungere sammen med det pågældende net

b) åbent nettermineringspunkt:

et termineringspunkt på et telenet, hvor nettets brugere kan tilslutte overensstemmende radio- og teleterminaludstyr af en type, som det pågældende åbne nettermineringspunkt understøtter. Tilslutningen kan ske via kabel, radioforbindelse, lyslederkabel eller andre elektromagnetiske midler. Et åbent nettermineringspunkt understøtter et eller flere typer tilsluttet radio- og telekommunikationsudstyr. I særlige tilfælde, hvor det er i offentlighedens interesse, kan åbne nettermineringspunkter være termineringspunkter på andre net end de offentlige

c) udstyrstype:

udstyrstypen angiver den type åbent nettermineringspunkt, som telekommunikationsudstyret skal tilsluttes via kabel, radioforbindelse, lyslederkabel eller andre elektromagnetiske midler

d) teknisk specifikation:

en specifikation, der indeholdes i et dokument, og som fastlægger, hvilke egenskaber et produkt, skal have for at opfylde de relevante væsentlige krav

e) harmoniseret standard:

en teknisk specifikation, som er vedtaget af et anerkendt standardiseringsorgan efter mandat fra Kommissionen i overensstemmelse med procedurerne i Rådets direktiv 83/189/EØF⁽¹⁾ med det formål at fastlægge krav på europæisk plan, hvis overholdelse ikke er obligatorisk.

Artikel 3

Væsentlige krav

1. Følgende generelle væsentlige krav gælder for alt tilsluttet telekommunikationsudstyr:

1. Det i artikel 2 omhandlede radio- og teleterminaludstyr skal konstrueres på en sådan måde, at det opfylder følgende krav:

—a) Udstyret må ved korrekt brug ikke bringe brugerens eller andres sundhed og sikkerhed i fare.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 26.4.1983, s. 8.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 26.4.1983, s. 8.

OPRINDELIG TEKST

ÆNDRET TEKST

- a) De væsentlige krav i direktiv 73/23/EØF vedrørende sikkerhed, uanset udstyrets spændingsgrænser.
- b) De væsentlige krav i direktiv 89/336/EØF vedrørende elektromagnetisk kompatibilitet.

- a) De væsentlige krav i direktiv 73/23/EØF vedrørende sikkerhed, uanset udstyrets spændingsgrænser.
- b) De væsentlige krav i direktiv 89/336/EØF vedrørende elektromagnetisk kompatibilitet.

2. Specifikke væsentlige krav, der er relevante for de enkelte udstyrstyper, kan udvælges i overensstemmelse med artikel 4 fra følgende liste:

- a) Forebyggelse af misbrug af netressourcerne, der medfører en uacceptabel forringelse af tjenesten for andre end brugeren af det tilsluttede terminaludstyr.
- b) Samfunktion via net og EF-dækkende portabilitet mellem åbne nettermineringspunkter af samme type.
- c) Effektiv udnyttelse af frekvensbånd, der er allokeret til jord-/rumbaseret radiokommunikation

2. Radioudstyr skal konstrueres på en sådan måde, at det anvender det frekvensbånd, der er allokeret til jord-/rumbaseret radiokommunikation, og baneressourcerne effektivt i overensstemmelse med ITU-forskrifterne.

3. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 12 bestemme, at terminaludstyr i visse udstyrsklasser skal konstrueres på en sådan måde, at

- a) misbrug af netressourcerne, der medfører en uacceptabel forringelse af tjenesten, forebygges.
og/eller
- b) samfunktion via net og portabilitet mellem åbne nettermineringspunkter af samme type i Fællesskabet sikres
og/eller
- c) beskyttelsesforanstaltninger, der sikrer brugerne kommunikationshemmelighed, er til stede
og/eller
- d) udstyret understøtter faciliteter for tilkaldelse af alarm- og sikkerhedstjenester

4. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 12 bestemme, at terminaludstyr, der kan tænkes benyttet af personer med særlige behov, understøtter bestemte funktioner.

OPRINDELIG TEKST

ÆNDRET TEKST

*Artikel 4***Fastlæggelse af relevante væsentlige krav**

1. Kommissionen fastlægger, hvilke specifikke væsentlige krav der er relevante for de enkelte udstyrstyper efter proceduren i artikel 12. Ved udvælgelsen af de relevante specifikke væsentlige krav tager Kommissionen, hvor det er berettiget, passende hensyn til:

- a) Beskyttelse af sundheden
- b) Faciliteter for handicappede
- c) Faciliteter for alarm- og sikkerhedstjenester
- d) Beskyttelse af kommunikationshemmeligheden

De relevante specifikke væsentlige krav offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke typer åbne nettermineringspunkter der findes eller vil blive indført, så snart de er i besiddelse af oplysninger herom. Kommissionen underretter det udvalg, der er omhandlet i artikel 12, herefter benævnt »udvalget«, om eksisterende og planlagte typer åbne nettermineringspunkter.

3. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne af samtlige net offentliggør og jævnligt ajourfører præcise og fyldestgørende tekniske specifikationer om de eksisterende åbne nettermineringspunkter og de udstyrstyper, der kan tilsluttes. Specifikationerne bør være tilstrækkeligt detaljerede til, at der kan konstrueres kompatibelt tilsluttet radio- og telekommunikationsudstyr.

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de radiogrænseflader, de har fastsat forskrifter for, i det omfang disse ikke er blevet indberettet i medfør af bestemmelserne i direktiv 83/189/EØF. Efter at have hørt det i artikel 12 omhandlede udvalg fastsætter Kommissionen ækvivalensen mellem de indberettede grænseflader og fastsætter indikatorer for udstyrklasser, som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke typer åbne nettermineringspunkter der anvendes på de net, der udbyder tjenester til offentligheden. Medlemsstaterne sikrer, at netoperatører, der udbyder tjenester til offentligheden, offentliggør og jævnligt ajourfører præcise og fyldestgørende tekniske specifikationer om disse nettermineringspunkter. Specifikationerne skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at der kan konstrueres kompatibelt terminaludstyr.

*Artikel 5***Harmoniserede europæiske standarder**

1. Når tilsluttet telekommunikationsudstyr opfylder de relevante harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, forudsætter medlemsstaterne, at udstyret opfylder de væsentlige krav, der er anført i artikel 3 og 4, og som er omfattet af disse standarder. Efter fabrikantens eget valg, og navnlig hvis der ikke foreligger nogen harmoniseret standard, kan overensstemmelse med de relevante væsentlige krav godtgøres ved at påvise overensstemmelse med en teknisk specifikation, der vedrører de væsentlige krav.

1. Når radio- og teleterminaludstyr opfylder de relevante harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, forudsætter medlemsstaterne, at udstyret opfylder de væsentlige krav, der er anført i artikel 3 og 4, og som er omfattet af disse standarder. Efter fabrikantens eget valg kan overensstemmelse med de relevante væsentlige krav godtgøres ved at påvise overensstemmelse med en teknisk specifikation, der vedrører de væsentlige krav, efter fremgangsmåden i artikel 9, stk. 4.

OPRINDELIG TEKST

2. Hvis en medlemsstat eller Kommissionen finder, at en harmoniseret standard, jf. stk. 1, ikke stemmer overens med de udvalgte specifikke væsentlige krav, jf. artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, indbringer Kommissionen eller den berørte medlemsstat sagen for udvalget og indleder proceduren i artikel 12.

ÆNDRET TEKST

2. Hvis en medlemsstat eller Kommissionen finder, at en harmoniseret standard, jf. stk. 1, ikke stemmer overens med de udvalgte specifikke væsentlige krav, jf. artikel 3, som den skulle omfatte, indbringer Kommissionen eller den berørte medlemsstat sagen for udvalget.

Efter at have hørt udvalget kan Kommissionen efter proceduren i artikel 12 beslutte at udsende retningslinjer for fortolkningen af den harmoniserede standard og offentliggøre en liste over ændringer til den harmoniserede standard, som skal overholdes, indtil standarden er ændret formelt. Efter at have hørt udvalget kan Kommissionen efter proceduren i artikel 12 tilbagetrække offentliggørelsen af harmoniserede standarder i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Markedsføring og ibrugtagning

1. Medlemsstaterne sikrer, at tilsluttet telekommunikationsudstyr, der opfylder de relevante væsentlige krav, som fastlagt i artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, frit kan omsættes og ikke skal opfylde yderligere nationale forskrifter. Selv om det endnu ikke er fastlagt, hvilke specifikke væsentlige krav der skal gælde for en udstyrstype, må der ikke fastsættes nationale forskrifter herfor, og fabrikanten kan markedsføre produktet, forudsat at det opfylder de generelle væsentlige krav, jf. artikel 3, stk. 1. Tilsluttet telekommunikationsudstyr, der opfylder de relevante væsentlige krav på det tidspunkt, hvor det første gang markedsføres, kan fortsat markedsføres.

2. Medlemsstaterne sikrer, at tilkobling af tilsluttet telekommunikationsudstyr til passende åbne nettermineringspunkter ikke afvises med begrundelse i manglende teknisk kompatibilitet, hvis udstyret opfylder kravene i artikel 3.

3. Medlemsstaterne sikrer, at tilsluttet telekommunikationsudstyr ved markedsføringen ledsages af dokumentation, der oplyser den potentielle køber eller bruger om, at udstyret opfylder de relevante væsentlige krav, og om eventuelle brugsvilkår, der hænger sammen med de relevante væsentlige krav. Brugsvilkårene bør bl.a. omfatte oplysninger om, hvilken type eller typer af åbne nettermineringspunkter udstyret kan tilsluttes samt eventuelle begrænsninger i brugen som følge af manglende harmonisering af anvendelsen af radiofrekvensspektret.

1. Medlemsstaterne sikrer, at radio- og teleterminaludstyr, der opfylder de relevante væsentlige krav, som fastlagt i artikel 3, frit kan omsættes og ikke skal opfylde yderligere nationale forskrifter. Selv om det endnu ikke er fastlagt, hvilke specifikke væsentlige krav der skal gælde for en udstyrstype, må der ikke fastsættes nationale forskrifter herfor, og fabrikanten kan markedsføre produktet, forudsat at det opfylder de generelle væsentlige krav, jf. artikel 3, stk. 1. Radio- og teleterminaludstyr, der opfylder de relevante væsentlige krav på det tidspunkt, hvor det første gang markedsføres, kan fortsat markedsføres.

2. Medlemsstaterne sikrer, at netoperatører ikke kan benytte en teknisk begrundelse til at afvise tilslutning af radio- og teleterminaludstyr til passende åbne nettermineringspunkter, hvis udstyret opfylder kravene i artikel 3.

3. Medlemsstaterne sikrer, at radio- og teleterminaludstyr ved markedsføringen ledsages af dokumentation, der oplyser den potentielle køber eller bruger om, at udstyret opfylder de relevante væsentlige krav, og om eventuelle brugsvilkår, der hænger sammen med de relevante væsentlige krav. Brugsvilkårene bør bl.a. omfatte oplysninger om, hvilken type eller typer af åbne nettermineringspunkter udstyret kan tilsluttes samt eventuelle begrænsninger i brugen som følge af manglende harmonisering af anvendelsen af radiofrekvensspektret.

OPRINDELIG TEKST

ÆNDRET TEKST

4. Hvis en telekommunikationsoperatør kan bevise, at apparatur, som er erklæret i overensstemmelse med dette direktiv, forårsager skade på hans net eller ikke anvendes korrekt, kan tilsynsmyndigheden tillade ham at nægte tilslutning af dette udstyr til nettet. Medlemsstaterne skal indberette en sådan tilladelse til Kommissionen.

Artikel 7

Manglende overensstemmelse

1. Konstaterer en medlemsstat, at tilsluttet telekommunikationsudstyr, der markedsføres på dens område, ikke opfylder de relevante væsentlige krav, der gælder for udstyrstypen, træffer den alle nødvendige foranstaltninger med henblik på, at sådanne produkter trækkes tilbage fra markedet, samt at deres markedsføring forbydes.

2. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om enhver beslutning om manglende overensstemmelse og anfører grundene til beslutningen, herunder om produktet ikke opfylder væsentlige krav på grund af:

a) ukorrekt anvendelse af de harmoniserede standarder, jf. artikel 5

b) mangler ved selve de harmoniserede standarder, jf. artikel 5

c) anvendelse af en forkert teknisk specifikation.

1. Konstaterer en medlemsstat, at udstyr, der er omfattet af dette direktiv, ikke opfylder de i artikel 3 omhandlede krav, træffer den alle nødvendige og rimelige foranstaltninger på sit område med henblik på, at undgå følgerne af en sådan manglende overensstemmelse, f.eks. at tillade operatørerne at afvise at tilkoble udstyr til deres net, trække udstyret tilbage fra markedet, forbyde dets markedsføring eller begrænse dets frie bevægelighed.

2. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sådanne foranstaltninger og anfører grundene til beslutningen, herunder om produktet ikke opfylder de væsentlige krav på grund af:

a) ukorrekt anvendelse af de harmoniserede standarder, jf. artikel 5

b) mangler ved selve de harmoniserede standarder, jf. artikel 5

c) manglende opfyldelse af de i artikel 3 omhandlede krav, fordi udstyret ikke er i overensstemmelse med de i artikel 5, stk. 1, omhandlede standarder.

3. Såfremt den i stk. 1 omhandlede beslutning begrundes med ukorrekt anvendelse af de i artikel 5 omhandlede harmoniserede standarder eller med manglende opfyldelse af disse krav, fordi udstyret ikke er i overensstemmelse med standarderne i artikel 5, stk. 1, hører Kommissionen så hurtigt som muligt de berørte parter. Hvis Kommissionen efter sådanne høringer finder, at foranstaltningen er berettiget, orienterer den omgående såvel den medlemsstat, der har truffet foranstaltningen, som de øvrige medlemsstater.

OPRINDELIG TEKST

3. Hvis den manglende overensstemmelse begrundes med, at der er mangler ved de harmoniserede standarder, jf. stk. 2, forelægger Kommissionen sagen for udvalget inden to måneder, efter at medlemsstaten har underrettet Kommissionen herom.

4. Kommissionen holder medlemsstaten underrettet om forløbet og resultatet af enhver procedure, der indledes i henhold til stk. 3.

ÆNDRET TEKST

Når den i stk. 1 omhandlede beslutning begrundes med, at der er mangler ved standarderne, forelægger Kommissionen sagen for udvalget inden to måneder. Udvalget skal afgive udtalelse i overensstemmelse med den i artikel 12 omhandlede procedure. Hvis Kommissionen efter sådanne høringer finder foranstaltningen berettiget, orienterer den omgående såvel den medlemsstat, der har truffet foranstaltningen, som de øvrige medlemsstater og indleder den i artikel 5, stk. 2, omhandlede procedure.

4. Kommissionen holder medlemsstaten underrettet om forløbet og resultatet af enhver procedure, der indledes i henhold til stk. 3.

5. Kommissionen registrerer de sager, som medlemsstaterne underretter den om.

*Artikel 8***Ansaret ved manglende overensstemmelse**

1. Fabrikanter eller disses befuldmægtigede inden for EF, der markedsfører produkter på EF-markedet, som ikke opfylder de relevante væsentlige krav, holdes ansvarlige for skade som defineret i artikel 9 i direktiv 85/374/EØF og for direkte økonomisk skade som følge af den manglende overensstemmelse. Økonomisk skade omfatter ikke forventet fortjeneste.

2. En fabrikant eller dennes befuldmægtigede inden for EF er ikke ansvarlig for de skader, der er anført i stk. 1, hvis vedkommende kan bevise, at de væsentlige krav, som ikke er opfyldt, ikke var blevet fastlagt i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4 på det tidspunkt, hvor udstyret blev markedsført.

1. Fabrikanter, disses befuldmægtigede inden for EF eller dem, der er ansvarlige for markedsføring af produkter på EF-markedet, som ikke opfylder de relevante væsentlige krav, holdes ansvarlige for skade som defineret i artikel 9 i direktiv 85/374/EØF og for direkte økonomisk skade som følge af den manglende overensstemmelse. Økonomisk skade omfatter ikke forventet fortjeneste.

2. En fabrikant, dennes befuldmægtigede inden for EF eller dem, der er ansvarlige for markedsføring af produkter på EF-markedet er ikke ansvarlig for de skader, der er anført i stk. 1, hvis vedkommende kan bevise, at de væsentlige krav, som ikke er opfyldt, ikke var blevet fastlagt i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4 på det tidspunkt, hvor udstyret blev markedsført.

*Artikel 9***Procedurer for overensstemmelsesvurdering**

1. Procedurerne for overensstemmelsesvurdering i denne artikel bruges til at påvise, at tilsluttet telekommunikationsudstyr opfylder alle de relevante væsentlige krav, jf. artikel 3, stk. 1 og 2, og artikel 4, stk. 1.

1. Procedurerne for overensstemmelsesvurdering i denne artikel bruges til at påvise, at radio- og teleterminaludstyr opfylder alle de relevante væsentlige krav, jf. artikel 3.

OPRINDELIG TEKST

2. Tilsluttet telekommunikationsudstyr, der ikke gør brug af frekvensbånd, som er allokeret til jord-/rumbaseret radiokommunikation, undergives intern fabrikkationskontrol, som beskrevet i bilag I.

3. Tilsluttet telekommunikationsudstyr, der gør brug af frekvensbånd, som er allokeret til jord-/rumbaseret radiokommunikation, undergives intern fabrikkationskontrol samt særlig produktprøvning, som beskrevet i bilag II.

4. Dokumenter og korrespondance vedrørende de procedurer for fabrikkationskontrol, der henvises til i stk. 2 og 3, skal udfærdiges på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor den nævnte procedure gennemføres, eller på et sprog, som det berørte bemyndigede organ kan acceptere.

ÆNDRET TEKST

2. Radio- og teleterminaludstyr, der ikke gør brug af frekvensbånd, som er allokeret til jord-/rumbaseret radiokommunikation, undergives intern fabrikkationskontrol, som beskrevet i bilag I.

3. Radio- og teleterminaludstyr, der gør brug af frekvensbånd, som er allokeret til jord-/rumbaseret radiokommunikation, undergives intern fabrikkationskontrol samt særlig produktprøvning, som beskrevet i bilag II.

4. Dokumenter og korrespondance vedrørende de procedurer for fabrikkationskontrol, der henvises til i stk. 2 og 3, skal udfærdiges på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor den nævnte procedure gennemføres, eller på et sprog, som det berørte bemyndigede organ kan acceptere.

*Artikel 11***CE-mærkning**

1. Tilsluttet telekommunikationsudstyr, der opfylder de relevante væsentlige krav, skal være forsynet med CE-overensstemmelsesmærkningen, som beskrevet i bilag IV. Mærkningen anbringes af fabrikanten eller dennes befuldmægtigede inden for EF. Om nødvendigt ledsages mærkningen af identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, jf. artikel 10, stk. 2. Det er tilladt at anbringe andre mærker på udstyret, forudsat at det ikke gør CE-mærkningen mindre synlig eller læsbar.

2. Tilsluttet telekommunikationsudstyr må ikke, uanset om det opfylder de relevante væsentlige krav eller ej, forsynes med mærker, som kan vildlede tredjemand med hensyn til betydningen eller udformningen af den CE-mærkning, der er beskrevet i bilag IV.

3. Den kompetente medlemsstat træffer passende foranstaltninger over for enhver, der har anbragt mærkning, som ikke er i overensstemmelse med stk. 1 og 2. Hvis det ikke er muligt at fastslå, hvem der har anbragt mærkningen, træffes foranstaltningerne over for den, der er i besiddelse af udstyret, når den manglende overensstemmelse opdages.

1. Radio- og teleterminaludstyr, der opfylder de relevante væsentlige krav, skal være forsynet med CE-overensstemmelsesmærkningen, som beskrevet i bilag IV. Mærkningen anbringes af fabrikanten eller dennes befuldmægtigede inden for EF. Om nødvendigt ledsages mærkningen af identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, jf. artikel 10, stk. 2. Det er tilladt at anbringe andre mærker på udstyret, forudsat at det ikke gør CE-mærkningen mindre synlig eller læsbar.

2. Radio- og teleterminaludstyr må ikke, uanset om det opfylder de relevante væsentlige krav eller ej, forsynes med mærker, som kan vildlede tredjemand med hensyn til betydningen eller udformningen af den CE-mærkning, der er beskrevet i bilag IV.

3. Den kompetente medlemsstat træffer passende foranstaltninger over for enhver, der har anbragt mærkning, som ikke er i overensstemmelse med stk. 1 og 2. Hvis det ikke er muligt at fastslå, hvem der har anbragt mærkningen, træffes foranstaltningerne over for den, der er i besiddelse af udstyret, når den manglende overensstemmelse opdages.

OPRINDELIG TEKST

4. Tilsluttet telekommunikationsudstyr skal af fabrikanten identificeres ved hjælp af type-, parti- og/eller serienumre og navnet på den fabrikant og/eller leverandør, der er ansvarlig for dets markedsføring.

ÆNDRET TEKST

4. Radio- og teleterminaludstyr skal af fabrikanten identificeres ved hjælp af type-, parti- og/eller serienumre og navnet på den fabrikant og/eller leverandør, der er erstatningsansvarlig i tilfælde af manglende overensstemmelse med væsentlige krav.

*Artikel 12***Udvalgets sammensætning**

1. Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg, benævnt Udvalget for Overensstemmelsesvurdering og Markedstilsyn på Teleområdet (TCAM), der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Udvalget høres om spørgsmål, der er omfattet af artikel 4, 5 og 7.

3. Udvalget kan om nødvendigt høres om effektiviteten i udførelsen af tilsynsopgaverne i medfør af dette direktiv.

4. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning. Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen. Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse.

Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse, og træffer afgørelse senest en måned, efter at udvalget har afgivet sin udtalelse.

5. Kommissionen hører periodisk repræsentanterne for telenetudbyderne, forbrugerne og fabrikkerne. Den underretter med jævne mellemrum udvalget om resultatet af disse høringer.

1. Kommissionen bistås af et udvalg af rådgivende karakter, benævnt Udvalget for Overensstemmelsesvurdering og Markedstilsyn på Teleområdet (TCAM), der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand. Kommissionen rådfører sig løbende med repræsentanter for telenetudbyderne, forbrugerne og fabrikkerne. Kommissionen holder udvalget underrettet om resultaterne heraf.

2. Udvalget høres om spørgsmål, der er omfattet af artikel 3, 4, 5 og 6.

3. Udvalget kan om nødvendigt høres om effektiviteten i udførelsen af tilsynsopgaverne i medfør af dette direktiv.

4. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning. Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen. Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse.

Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse, og træffer afgørelse senest en måned, efter at udvalget har afgivet sin udtalelse.

OPRINDELIG TEKST

ÆNDRET TEKST

*Artikel 13***Rapporter**

Kommissionen undersøger og udarbejder en rapport om direktivets anvendelse og fremsender denne til Europa-Parlamentet og Rådet, første gang senest den [31. december 1999], og derefter hvert tredje år. I undersøgelsen skal indgå en vurdering af, om direktivets anvendelsesområde skal forblive uændret eller indskrænkes under hensyntagen til den tekniske udvikling. Rapporten skal omfatte de fremskridt, der er gjort med hensyn til udarbejdelsen af de relevante standarder, samt ethvert problem, som er opstået under gennemførelsen. Rapporten skal også redegøre for udvalgets virksomhed og vurdere de fremskridt, som er gjort henimod et åbent marked for tilsluttet telekommunikationsudstyr på EF-plan. Det skal navnlig undersøges, om der fortsat er behov for væsentlige krav for alle de kategorier af terminaludstyr, der er omfattet af direktivet.

Kommissionen undersøger og udarbejder en rapport om direktivets anvendelse og fremsender denne til Europa-Parlamentet og Rådet, første gang senest den [31. december 1999], og derefter hvert tredje år. I undersøgelsen skal indgå en vurdering af, om direktivets anvendelsesområde skal forblive uændret eller indskrænkes under hensyntagen til den tekniske udvikling, og hvorledes reglerne for markedsføring og ibrugtagning af radio- og teleterminaludstyr skal udbygges med henblik på

- a) at sikre, at der på EU-niveau opnås et sammenhængende system for alt radio- og teleterminaludstyr
- b) at tage hensyn til, at telekommunikation, radio/tv og informationsteknologi i stigende grad smelter sammen, og
- c) at muliggøre international harmonisering af lovgivningen.

Rapporten skal omfatte de fremskridt, der er gjort med hensyn til udarbejdelsen af de relevante standarder, samt ethvert problem, som er opstået under gennemførelsen. Rapporten skal også redegøre for udvalgets virksomhed og vurdere de fremskridt, som er gjort hen imod et åbent marked for radio- og teleterminaludstyr. Det skal navnlig undersøges, om der fortsat er behov for væsentlige krav for alle de kategorier af terminaludstyr, der er omfattet af direktivet.

*Artikel 14***Overgangsbestemmelser**

1. De harmoniserede standarder eller dele heraf, som der henvises til gennem fælles tekniske forskrifter, der er vedtaget i medfør af direktiv 91/263/EØF og/eller direktiv 93/97/EØF, kan bruges som grundlag for at forudsætte overensstemmelse med de specifikke væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, indtil Kommissionen offentliggør en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om, at de ikke længere finder anvendelse.

2. Enhver typegodkendelse, som medlemsstaterne har vedtaget efter direktiv 91/263/EØF eller direktiv 93/97/EØF, forbliver gyldig.

1. De harmoniserede standarder eller dele heraf, som der henvises til gennem fælles tekniske forskrifter, der er vedtaget i medfør af direktiv 91/263/EØF og/eller direktiv 93/97/EØF, kan bruges som grundlag for at forudsætte overensstemmelse med de specifikke væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3. Kommissionen offentliggør en liste med henvisninger til disse standarder i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, så snart direktivet er trådt i kraft.

2. Enhver typegodkendelse, som medlemsstaterne har vedtaget efter direktiv 91/263/EØF eller direktiv 93/97/EØF, forbliver gyldig.

*Artikel 16***Ophævelse**

Direktiv 91/263/EØF, direktiv 93/97/EØF og artikel 11 i direktiv 93/68/EØF ophæves.

Når nærværende direktiv træder i kraft, finder direktiv 91/263/EØF, direktiv 93/97/EØF og artikel 11 i direktiv 93/68/EØF ikke længere anvendelse.

**Forslag til Rådets afgørelse om en ekstraordinær bistand til de stærkt gældsbelastede
AVS-stater**

(98/C 141/09)

KOM(97) 129 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 25. marts 1997)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til den interne aftale om finansiering af forvaltning af Fællesskabets bistand inden for fjerde AVS/EØF-konvention, undertegnet den 16. juli 1990, i det følgende benævnt »den interne aftale«, særlig artikel 9, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 9, stk. 1, i den interne aftale fastsætter, at indbetalinger til Banken i forbindelse med lån på særlige vilkår samt provenuer og indtægter af transaktioner med risikovillig kapital tilfalder medlemsstaterne i forhold til deres bidrag til fonden, medmindre Rådet på forslag af Kommissionen enstemmigt beslutter at henlægge dem som reserve eller anvende dem til andre transaktioner, og det er hensigtsmæssigt at benytte denne lejlighed til at afsætte disse indbetalinger til støtte af strukturtilpasning og gældssanering i stærkt gældsbelastede AVS-stater;

Den Internationale Valutafond og Verdensbanken fremlagde på deres møder i april 1996 et gældsinitiativ for de stærkt gældsbelastede fattige lande, i det følgende benævnt »HIPC-initiativet«, som efterfølgende blev godkendt af interim- og udviklingskomitéerne på Den Internationale Valutafonds og Verdensbankens møder i efteråret 1996;

Rådet anerkender betydningen af HIPC-initiativet som et middel til at sikre, at gældsbyrden i HIPC'er, der gennemfører økonomiske reformprogrammer, nedbringes til et bæredygtigt niveau med støtte i en koordineret og alsidig indsats fra alle kreditorers side;

Rådet erkender behovet for en vedvarende passende ekstern bistand til HIPC'erne og Fællesskabets rolle som en større udviklingspartner for de berørte lande —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det Europæiske Fællesskab deltager i HIPC-initiativer med en ekstraordinær bistand til at nedbringe nutidsværdien af Fællesskabets udeståender hos de AVS-stater, der er defineret som støtteberettigede under initiativet. Til dette formål stiller Fællesskabet gavebistand til rådighed til at indfri gældsbetjeningsforpligtelser vedrørende udestående EF-fordringer. Modtagerne anvender i første række disse gavebistandsressourcer til at indfri gældsbetjeningsforpligtelser vedrørende lån på særlige vilkår, herunder mulighed for forudbetaling på basis af nutidsværdien. Hvis dette ikke er tilstrækkeligt til at nå det aftale gældssaneringsniveau, anvender modtagerlandet de tildelte gavebistandsressourcer til at indfri forpligtelser over for Fællesskabet vedrørende udenstående risikovillig kapital.

Artikel 2

Kommissionen træffer fra sag til sag specifikke beslutninger for hver støtteberettiget AVS-stat og bevilger bistandsbeløbet i overensstemmelse med de regler og procedurer, der er fastsat i kapital IV i den interne aftale, Kommissionens beslutninger om det bistandsbeløb, der skal bevilges i hvert tilfælde, afpasses efter omfanget af de ressourcer, der er nødvendige til at nedbringe nutidsværdien af det pågældende lands gæld til Fællesskabet. Denne bistand skal sammen med de ressourcer, der stilles til rådighed af alle multilaterale kreditorer, sætte det støtteberettigede land i stand til at nå gældsberedtyghedsmålene under hensyntagen til den gældsregering, som Paris-klubbens kreditorer yder og mindst en tilsvarende aktion fra andre officielle bilaterale og kommercielle kreditorers side under initiativet. I de specifikke beslutninger vedrørende de enkelte lande tages der desuden hensyn til strukturen i gælden til Fællesskabet, kravet om administrativ enkelhed i de specifikke udvalgte forslag, målet med at sikre fuldstændig tilbage-

betaling af udestående lån på særlige vilkår og behovet for at sikre en retelig og lige behandling landene imellem. Det Monetære Udvalg vil blive holdt underrettet med regelmæssige mellemrum om gennemførelsen af denne bistand.

Artikel 3

De AVS-stater, der er berettigede til at modtage denne ekstraordinære bistand, er lande, der er identificeret i overensstemmelse med procedurerne i kapitel IV i den interne aftale. Den i stk. 1 omhandlede gavebistand bevilges fra en rentebærende enkelt konto, der åbnes til dette formål i Den Europæiske Investeringsbank, i det følgende benævnt »gældssaneringskontoen«.

Artikel 4

Af de indbetalinger, provenuer og indtægter, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i den interne aftale, afsættes der hvert af årene 1997, 1998, 1999 og 2000 25 mio. ECU til finansiering af den i artikel 1 nævnte gavebi-

stand. Disse beløb overføres til den i artikel 3 nævnte gældssaneringskonto.

Artikel 5

1. Kommissionen aflægger med regelmæssige mellemrum beretning til Rådet og informerer Europa-Parlamentet om gennemførelsen af denne afgørelse inden for rammerne af HIPC-initiativet.

2. Ved udløbet af den i artikel 4 nævnte fireårsperiode, eller inden da, hvis Kommissionen skønner det hensigtsmæssigt, forelægger Kommissionen en rapport for Rådet med et overblik over de eventuelle behov for supplerende finansiering.

3. Hvis der ved udløbet af den i artikel 4 nævnte fireårsperiode ikke er truffet nogen afgørelse om at fortsætte den finansiering, der er genstand for denne afgørelse, i en længere periode, kan Kommissionen beslutte at lukke den i artikel 4 nævnte konto. Eventuelle resterende beløb på kontoen fordeles mellem medlemsstaterne.

Ændret forslag til Rådets afgørelse om ekstraordinær bistand til de stærkt gældstyngede AVS-stater

(98/C 141/10)

KOM(1998) 210 endelig udg. — 98/0132(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2, den 7. april 1998)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til den interne aftale om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand inden for den fjerde AVS/EØF-konvention, der blev indgået den 16. juli 1990, i det følgende benævnt »den interne aftale«, særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet vedtog den 12. februar 1998 konklusionerne i rapporten af 18. december 1997 til Coreper om Det Europæiske Fællesskabs bidrag til gældsinitiativet for de stærkt gældstyngede fattige lande;

Den Internationale Valutafond og Verdensbanken fremlagde på deres møder i april 1996 et gældsinitiativ for de

stærkt gældstyngede fattige lande (i det følgende benævnt »HIPC-initiativet«), som efterfølgende blev godkendt af Interimskomiteén og Udviklingskomiteén på Den Internationale Valutafonds og Verdensbankens årsmøder i efteråret 1996;

Fællesskabet og dets medlemsstater ønsker at deltage i HIPC-initiativet med ekstraordinær bistand til de lande, der gennemfører økonomiske reformprogrammer og er berettigede til at få del i dette initiativ;

alle de stater, som Fællesskabet kan indrømme HIPC-gældssanering, er AVS-stater;

gennemførelsen af denne afgørelse skal være i overensstemmelse med finansforordningen af 29. juli 1991 vedrørende samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering under fjerde AVS/EØF konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det Europæiske Fællesskab deltager i HIPC-initiativet ved ydelse af bistand til de lande, der er berettigede til at få del i dette initiativ, med henblik på at bistå dem med at nedbringe netto nutidsværdien af deres eksterne finansielle forpligtelser over for Fællesskabet. Til dette formål stiller Fællesskabet gavebistand til rådighed for de støtteberettigede lande til opfyldelse af afdrags- og renteforpligtelser i forbindelse med gælden til Fællesskabet. Denne bistand skal sammen med de midler, som tilvejebringes af andre kreditorer, gøre det muligt for de støtteberettigede lande at virkeliggøre deres landespecifikke mål for bæredygtig gæld, som der er opnået enighed om i HIPC-initiativets regi.

Artikel 2

Modtagerlandene skal først og fremmest anvende den i artikel 1 omhandlede bistand til at forudbetale tidligere optagne lån på særlige vilkår på grundlag af netto nutidsværdien. Hvis denne foranstaltning ikke er tilstrækkelig til at sikre, at den aftalte gældsnedbringelse opgjort til netto nutidsværdi kan nås, anvender modtagerlandet den tildelte gavebistand til at opfylde forpligtelser over for Fællesskabet i forbindelse med risikovillig kapital.

Artikel 3

Kommissionen træffer fra sag til sag til specifikke beslutninger om bistanden til den enkelte støtteberettigede AVS-stat i overensstemmelse med de regler og procedurer, der er fastsat i kapitel IV i den interne aftale. Kommissionens beslutning om det bistandsbeløb, der skal afsættes i det enkelte tilfælde, træffes under skyldig hensyntagen til den nødvendige nedbringelse af netto nutidsværdien for det pågældende lands eksterne finansielle forpligtelser over for Fællesskabet og efter fremgangsmåderne i HIPC-initiativets regi. I forbindelse med de landespecifikke beslutninger tages der tillige hensyn til strukturen i landets gæld til Fællesskabet, ønsket om administrativ enkelhed i de udvalgte landespecifikke forslag og nødvendigheden af, at der sikres en retfærdig og loyal behandling landene imellem. Hver enkelt landespecifik beslutning skal udtrykkelig omfatte bestemmelserne om og vilkårene og betingelserne for gennemførelsen af denne afgørelse.

Artikel 4

1. Den i artikel 1 omhandlede gavebistand finansieres ved hjælp af renteafrækningen af indeståender hos de i artikel 319, stk. 4, i konventionen omhandlede udbetalende myndigheder, i den udstrækning disse indtægter står til rådighed, og efter at der er taget behørigt hensyn til behovet for at anvende sådanne indtægter til de i artikel 9, stk. 2, i den interne aftale fastsatte formål. Der afsættes fra starten 40 mio. ECU af disse renteindtægter til finansiering af denne bistand, navnlig til brug for de lande, der i 1997 og 1998 når et punkt, der gør det muligt at træffe beslutning. Dette beløb kan suppleres med yderligere tildelinger af renteindtægter, efter at EUF-udvalget har godkendt dette i henhold til artikel 9 i den interne aftale.

2. Dersom disse indtægter ikke er tilstrækkelige til at dække de i artikel 3 omhandlede beslutninger; undersøger medlemsstaterne i afventning af, at der eventuelt stilles yderligere midler til rådighed i henhold til fremtidige aftaler med AVS-staterne, hvorvidt der kan afsættes midler på grundlag af betalingerne til de konti, som føres i medlemsstaternes navn i Den Europæiske Investeringsbank vedrørende lån på særlige vilkår og risikovillig kapital. Det er en forudsætning for at kunne anvende sådanne midler til finansiering af denne ekstraordinære bistand, at Rådet enstemmigt træffer afgørelse herom på forslag af Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 1, i den interne aftale.

Artikel 5

1. I løbet af 1998 forelægger Kommissionen i god tid Rådet og Europa-Parlamentet en rapport, der indeholder en oversigt over de resterende finansieringsbehov i forbindelse med Fællesskabets deltagelse i dette initiativ. På grundlag af denne rapport træffer Rådet en afgørelse om Fællesskabets videre deltagelse i HIPC-initiativet.

2. Kommissionen aflægger med jævne mellemrum rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af denne afgørelse.

3. Det Monetære Udvalg vil blive holdt underrettet om gennemførelsen af denne afgørelse.

Artikel 6

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til udkast til meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17 om sag IV/36.533/F-3 — Yves Saint Laurent Parfums (1)

(De Europæiske Fællesskabers Tidende C 120 af 18. april 1998)

(98/C 141/11)

Side 2, titlen:

i stedet for: »Udkast til meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17 om sag IV/36.533/F-3 — Yves Saint Laurent Parfums (1)«

læses: »Meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17 om sag IV/36.533/F-3 — Yves Saint Laurent Parfums (1)«.
